

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΡΑΨ ΑΡΧΙΛΗΣΤΗΣ ΑΜΠΟΥ ΤΖΙΛΑΝΤΑ

Πώς αποκτάται ή δόξα κι' η φήμη μέσα σ' ένα χρόνο. 'Αμπου - Τζιλντα, ο ασύλληπτος. 'Η άκμαρες καταδιώξεις της 'Αγγλικής άκυρτομίας. 'Η άδέρνας φιλοδοξίες του αρχιληστήραρου. Πώς ο 'Αμπου - Τζιλντα έγινε ληστής. 'Η φιλία του μ' έναν άρχιστύνεμο. 'Ενα χαρακτηριστικό ανέκδοτο. Πώς ή σφαίρες των δυο άντιπάλων συναντήθηκαν στον άέρα, κλπ. κλπ.

πιδ δημοφιλής άνθρωπος της Παλαιστίνης εινε σήμερα, χωρίς την παραμικρή άμφιβολία, ο...λή-σταρχος 'Αμπου - Τζιλντα ! 'Ο τρομερός αυτός αρχιληστής άπόχρησε, μέσα σ' ένα χρόνο, μιά δόξα, που θα την ζήλευαν και ο μεγάλος μοναχτής της 'Ιερουσαλήμ και ο κ. Χάϊμσον, διεθυντής της γοαρειου Μεταναστώσεως και μιά από τις πιδ ισχυρές προσωπικότητες των 'Αγίων Τόπων !

'Ο Τύπος της Παλαιστίνης και ιδίως ή 'Αραβική έφημερίδες άφαιρώνουν κάθε μέρα σχεδόν δλοζήληρες στήλες για τα κατορθώματα του 'Αμπου - Τζιλντα. Φαίνεται ότι οι 'Αραβες, οι ό-

ποιοι άγατούν ιδιαιτέρως τα τολμηρά παραμύθια, διασκεδάζουν ύπεροβολικά με τους άθλους της σμυφορίας του άρχιλητού αυτού. Κι' αυτό που κάνει περισσότερο συμπαιθητό τον 'Αμπου - Τζιλντα στις λαϊκές τάξεις, εινε ότι, παρ' όλης της καταδιώξεως των άρχων, παραμένει πάντοτε ασύλληπτος. Βοήσεται παντού και πουθενά, όπως οι ιππότες των παραμυθίων. Τη μιά μέρα εμφανίζεται σε μιά έπαρχια του Βορρά, για να ληστεύη βέβαια κανένα χωριό, και την επομένη άπογειώνεται μερικώς πλουσιός 'Αγγλος περιηγητής κοντά στη Νεκρά Θάλασσα — για να παρουσιαστή ύστερ' από λίγες ώρες σε περιχωρα - της Γιάρας, στα σύνορα της έρημου, που χωρίζει την Παλαιστίνη από τη δωιωντα του Σουέζ !... Τα τρία ύνωσ σημεία που σάς αναφέραμε παραπάνω βρισκονται μέρες δλοζήληρες μακριά το ένα από τ' άλλο με το άλλο. Πώς, λοιπόν, τά καταφέρει ο 'Αμπου - Τζιλντα να...καταδροχθή με τόση βουλιμία άντες τις τεράστιες άποστάσεις !... Μά, αυτό εινε το μυστικό της...έπιτυχίας του ! Χάρις στη θαυμαστή ιδιότητά του, να διασχίζη δηλαδή άνωσ σιμονί την άπέραντη έρημο της 'Αραβίας, ο 'Αμπου - Τζιλντα θεωρείται σήμερα μυθικός ήρωσ, ύπερφυσικό πρόσωπο !...

'Η κυβέρνησης της Παλαιστίνης άποφάσισε τελευταία να έπιχρησθή τον τρομοκράτη αυτόν της Παλαιστίνης. Το ποσόν της έπιχρησέως του ώριστρηκε σε πεντακόσιες λίγες Παλαιστίνιες (κάπου τριακόσιες χιλιάδες δραχμές). Κανείς ύνωσ δεν φαίνεται διατεθειμένος να καταβάλη έστω και την παραμικρή προστάθεια να καταδώση τον 'Αμπου - Τζιλντα, γιατί ξερει πολύ καλά ποιά τύχη τον περιμένει...

Στο μεταξύ, όλη σχεδόν ή άστυνομική δύναμις του τόπου τριγυρνά στην έρημο της 'Αραβίας, χωρισμένη σε περιπόλους, για να συλλάβη τον τρομερό άρχιληστή. Μά ο 'Αμπου - Τζιλντα παίξει με τους άστυνομικούς, όπως ή γάτα με τα ποντίκια. Και ή διεύθυνσις της άστυνομίας, βλέποντας ότι της εινε άδύνατον να τον βάλη στο χέρι, περιορίζεται να τον πολεμά με...άνακωνοθέντα ! Κάθε μέρα δίνει στις έφημερίδες να δημοσιωνθούν και μιά άνακωνοσις, σχετικά με την έαγριονταν παρακολούθησις του άρχιληστου, ό οποίος εινε πάντοτε επερισκυλιωμένος ύπό ισχυράς δυνάμεως άνδρών και του όποιου ή εύλληπτης έπίκειται από στιγμή εις στιγμήν... Μά οι κάτοικοι της Παλαιστίνης, που διαβάδουν μίγες τώρα αυτά τ' άνακωνοθέντα, δεν συγκινηονται πειά διόλου με τις υποσχέσεις της άστυνομίας. Το μοναδικό άποτέλεσμα που έφεραν άντες ή άνακωνοσις, ήταν άφ' ενός να γελοιοποιήσουν την ίδια την άστυνομία και άφ' έτέρου να στερεώσουν τη δόξα του ασύλληπτου άρχιληστου !...

'Ο 'Αμπου - Τζιλντα εινε σήμερα τόσο άγαπητός στις λαϊκές τάξεις της Παλαιστίνης—τά θύματα του τα διαλέγει πάντοτε μεταξύ των πλουσιών υπέθλων και, προπαντός, των 'Αγγλων περιηγητών—όστε κατά την διάρκειαν των τελευταίων διαδηλώσεων του 'Αραβικού πληθυσμου της Γιάρας και της 'Ιερουσαλήμ ενάντιον της 'Αγγλικής κυριαρχίας, ό διαδηλωτάι φρονάσανε :

—Ζήτω ο 'Αμπου - Τζιλντα, ο βασιλεύς των 'Αράβων !...

Θά σάς αναφέρουμε τώρα κ' ένα άλλο περιστατικό, που δείχνει καθαρά ποση άγλην έχει πάσει το όνομα του 'Αμπου - Τζιλντα.

Πριν από δυο περίπου μήνες, μερικoi έασημωσ λησταί συνέλαβαν και άπεγύμνωσαν, σε μιά έρημική τοποθεσία, πέντ' έξη όδοιπόρους, στους όποιους ελιαν ότι άνήκουν στη σμυφορία του 'Αμπου - Τζιλντα. Μά ή άστυνομία έξέδωσε την έπομένη ένα άνακωνοθέν...μνημειώδες, διαφευδοντας τους ισχυρισμούς των ληστών, που έισχυρίσθησαν άναληθώς ότι εράζονταν ύπό την αήλιδα του περιθωίου άρχιληστου 'Αμπου - Τζιλντα, διά να καταστήσουν έαυτούς περισσότερον σεβαστούς !

Δέν πρέπει τώρα να φρανταστήτε πως ο 'Αμπου - Τζιλντα περιορίζεται μονάχα στο να ληστεύη τους 'Αγγλους περιηγητάς. Κάθε άλλο. 'Ο άεγγιληστής αυτός έχει άνωτερες βλέψεις. Θέλει να γίνη ο πολιτικός ή-

γέτης των 'Αράβων της Παλαιστίνης. Και συνδυάζει την ληστρική του δράση με μιά γενικώτερη έξέγερσι του 'Αραβικού πληθυσμου κατά της Βρεττανικής κυριαρχίας.

Στις τελευταίες ταραχές της Παλαιστίνης ή 'Αραβική έφημερίδες δημοσιωνσαν μιά πατριωτική προκήρυξη του 'Αμπου - Τζιλντα, στην όποία ο λήσταρχος στυγιάμει τον 'Αγγλικό ύμπεριαλισμό και τις Σιωνιστικές προστάθειες των 'Ισραηλιτών, τονίζοντας ότι ή Παλαιστίνη άνικει και πρέπει να μείνη άποκλειστικά στους 'Αραβας ! Συγχρόνως ο 'Αμπου - Τζιλντα προσκαλούσε τους συμπατριώτες του να διώξουν διά της βίας από τον τόπο τους τους 'Εβραίους, που κατέφυγαν εκεί μετά την άντιισραηλιτική σταφυροφορία, που τους κήρυξε ο Χίτλερ.

Καθώς βλέπετε, λοιπόν, ο λήσταρχος αυτός φιλοδοξεί να γίνη έλευθερωτής της πατρίδος του, να παίξη μεγάλο ρόλο στην ιστορία του τόπου του...

Μά ποιός εινε, επέτλους, αυτός ο βασιλεύς των όρέων, που όνειροπολεί να διώξη τους 'Αγγλους από την Παλαιστίνη ; Ποιός εινε αυτός ο άρχιληστής, που τόλμησε να κηρύξη ύμπελισμό, έξοντωτικό άγώνινα κατά του πανισχυρου Βρεττανικού λέντος ; Ποιά εινε ή καταγωγή του ; Σέ ποιά οικογένεια άνήκει ; Τι μόρφωσις έχει ;

'Ισως ή άπαντήσις που θα σάς δώσουμε σ' αυτά τά ερωτηματα να σάς...άπογοητευσουν λιγάκι, να σάς κάνουν να χάσετε την καλή ιδέα, την όποια σχηματίσατε για τον ύπτοκοκό άνδρα τον ληστή. Μά, είμαστε ύποχρεωμένοι να σάς πούμε όλη την αλήθεια :

'Ο 'Αμπου - Τζιλντα εινε τελείως άγράμματος. Δέν ξερει ούτε την ύπογραφή του να βάλη. Και κάτι περισσότερο μάλιστα : Μισεί θανάσιμα όλους τους γραμματισμένους, επειδή πιστενει βαθεία ότι ή μόρφωσις κάνει το θρησκευτικό ασήμα μ' άνοιχτή στη συνείδηση του άνθρώπου !...

Πριν από ένα χρόνο άκόμη, ο 'Αμπου - Τζιλντα ήταν φελλάχος σ' ένα χωριό της περιφέρειας Νιπλουός. Κουβαλόσε νερό στα πιατα, καθάριζε τις καμηλες, πάστωνε χοιριάδες—έκανε, με δυο λόγια, τις πιο ταπεινές έργασίες. Το άστρο του όμοιος άρχισε ν' ανατέλλη άτ' την ήμερα που...έβηκα τα χέρια του σε συγγενικό αίμα ! Μιά διαφορά με τους συγγενείς του γύρω από ένα κληρονομικό κτήμα, τον έκανε να σκοτώση έναν θείο και δυο έαδέλφους του, οι όποιοι δέν έννοούσαν να παραδεχθούν τις άπόψεις του. Συνέληφθη, δικαστρηκε και καταδικαστρηκε σε ισόβια καταναγκαστικά έργα. Φαίνεται ύνωσ πως ο δολοφόνος δέν έκανε ενγάρχησις μένος από τις περιουτήσις των φίλων του, γιατί ένα ύωπό προοι δραπέτευσε από τά κάτεργα και κατέφυγε στα βουνά... 'Εκει κάτρωσσε να σχηματίση μιά άρκετά μεγάλη σμυφορία από άνθρώπους που ελιαν και αυτοί κάθε λόγο να άποφύγουν τις συναντήσις με την άστυνομία. Και, επί κεφαλής της σπειράς αυτής, ο 'Αμπου - Τζιλντα έγινε ο σμυφορινός τρομοκράτης της Παλαιστίνης—θρυλικός ήρωσ της έρημου της 'Αραβίας !...

Εινε αμέτρητα τά άσχημα παιχνίδια, που έπαιξε ο άρχιληστής μέχρι σήμερα στην 'Αγγλική άστυνομία της Παλαιστίνης... Δέν περνά μέρα που να μην άναγγελθή κι' ένα καινούριο κάτορθώμα του. Κι' επειδή παραμένει πάντοτε ασύλληπτος και άδαιτος, κυκλοφορούν τώρα άπειροι θρύλοι, σχετικά με τον τόπο της διαμονής του.

'Αλλοι λένε πως πέρισε από τα σύνορα της Παλαιστίνης και πήγε, συνοδευόμενος από τά παλληκάρια του, στη Χετζάβη, για να γίνη άρχηγός μιας φυλής Βεδουίνων, τους όποιους του παραχώρησε ο 'Ιμπν - Νταουίν, ο βασιλεύς των άρεκινωσ «Βαχαϊτών», και άλλοι ύποστηρίζουν ότι ο 'Αμπου - Τζιλντα έγκάτεσθη στο στρατηγόνιο του στο ήρος Αϊβανος και ότι όργανώθηκε τώρα ένα ισχυρό στρατό για να διώξη τους 'Αγγλους από την Παλαιστίνη !...

'Αν λάβουμε υπ' όψει μας άφ' ενός τη μαγνητική έπίδραση του 'Αμπου - Τζιλντα στους άρελεις και άμόρφωτους συμπατριώτες του και άφ' έτέρου το άπέρανο μίσος, που αισθανόταν ο 'Αραβες κατά των 'Αγγλων, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι δέν πρέπει ν' άποηρόσημο δόλοιοι όταν θα μάθουμε καμιά μέρα ότι ο άρχιληστής αυτός κατώσθεσε πραγματικά να ξεσηκώση δλοζήλητην την 'Αραβία σε έιερό πόλειος ενάντιον της Βρεττανικής κυριαρχίας...

Μεταξύ των πιο άφοσιωμένων παλληκάρων του 'Αμπου - Τζιλντα συγκαταλέγεται και ένας 'Εβραίος, πρώην άρχιστύνεμος μίας περιφέρειας. Μά πως συνέθε το όργανον αυτό της έννόμου τάξεως να σμυμαχίση με τον καταλήτη κάθε νόμου ; Μιά 'Αγγλική έφημερίδα δημοσιωνει, σχετικά με τη ληστροφία αυτή, το έξης ανέκδοτο, που το παραθέτουμε στους αναγνώστες μας :

'Ο Γιαβείλ, ο 'Εβραίός άρχιστύνεμος, ελεγε όραση σ' όνομα του Μοϊσέως, πριν από όχτώ περίπου μήνες, να φέρη τον 'Αμπου - Τζιλντα.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΜΟΡΓΚΑΝ

Γνωρίζετε, βέβαια, τὸν διάσημο Ἀμερικανὸν δισεκατομμυριόχο Μόργκαν. Ὁ Μόργκαν, λοιπὸν, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξερε τί νὰ κἀμὶ τὰ τόσα χρήματα...

Ἡ ἔκκλησις, βέβαια, τὸν δίασημο Ἀμερικανὸν δισεκατομμυριόχο Μόργκαν. Ὁ Μόργκαν, λοιπὸν, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξερε τί νὰ κἀμὶ τὰ τόσα χρήματα...

Δὲν πέρασαν ὅμως πολλὲς μέρες καὶ ὁ Ἀμερικανὸς Κροίσος δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψιν ἑνὸς σοβαροῦ κροίφου. Ὁ κρόφος αὐτὸς τοῦ παρουσιάστηκε ὡς συλλέκτης πινάκων καὶ προσεβόθη νὰ τοῦ πωλήσῃ ἕνα ἔκτιστο, καθὼς εἶπε, ἕνα ζωγραφικὸς τοῦ 15ου αἰῶνος.

—Ποῦ ἔργο μοῦ προσφέρετε, κύριε; ρώτησε ὁ Μόργκαν. —Τὸν νερόμιλο τοῦ Γκοτσόλι, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Φαντάζεσθε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μόργκαν, μόλις ἀκούσε αὐτὰ τὰ λόγια.

—Ἡ μὲ γέλασαν, ἢ θέλετε νὰ με γέλασετε, εἶπε στὸν ἐπισκέπτη του. Δὲν εἶνε βέβαια δυνατὸν νὰ ἰταῖαζον δύο γνησίον νερόμιλο τοῦ Γκοτσόλι!

Καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ κατεβάσῃ τὸν πίνακα ποῦ εἶχε ἀγοράσει, γιὰ νὰ κἀμὶ τὴν σύγκρισιν με ἐκεῖνον ποῦ τοῦ πρόσφερε ὁ ἐπισκέπτης του.

—Περὶτὸ, κύριε Μόργκαν, περιτὰ... τοῦ εἶπε τότε ἐκεῖνος, ποῦ εἶχε οἶψε ἐντονωμαζῶν μὰ ματιὰ στὸν πρῶτον πίνακα. Πρόσφατος ὁ ἄλλος καὶ οὗτος γέλασε!...

Καὶ ἔφυγε, βγάζοντας ἕναν κωχασμό, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀντηχοῦσε στὰ αὐτιά τοῦ Μόργκαν μέχρι τὴν τελευταία στιγμὴν του...

ΡΩΔΟΦΥΛΛΑ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΣΟΦΟΙ

—Ὅσο περισσότερο σκέπτομαι, τόσο περισσότερο βρισκω ὅτι ἡ εὐτυχία εἶνε ἡ καλὴ καρδιά. ***

—Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ῥάκος, ἢ δικῶς καὶ πνευματικῶς, γιὰ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε μὴ ἀναποτρεπτὴ ἀνάγκη γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. ***

—Ἡ φύσις δὲν ἀναγνωρίζει ἀνάτασιν καὶ καταπίεσιν καδὲ ἀδράνεια. ***

—Δὲν ἀξίζει τίποτε ἕνας ἄνθρωπος ποῦ δὲν ξέρει τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου. ***

νεκρὸ ἢ ζωντανό, στὴν Παλαιστίνη. Καὶ ἐξέκρινον μόνος του γιὰ τὰ βονὰ, στὰ ὁποῖα ἔμαθε ὅτι εἶχε καταφύγει ὁ ἀρχιλιπῆς, ἀποφασισμένος ν' ἀνακαλύψῃ με καθε μесо τὸ λημερι τοῦ καταδικωμένου.

Τέλος, ὄψεται ἀπὸ πολλὰς ἀναζητήσεως, ὁ Γκαβὴλ καταφθάνει νὰ ξετριπῶν τὸ λησάριο, ὁ ὁποῖος ξεκοραζόμενος ἐξαπλωμένους στὸν ἴσκιον μὰς χουμαδιάς. Ὁ ἀρχισταυροφόρος τράβηξε ἀμέσως τὸ πιστόλι του. Τὴν ἴδιαν κίνησιν ἔκανε, φουκιά, καὶ ὁ Ἄμποῦ-Τζιλντα. Καὶ οἱ δύο ἄνδρες ἦσαν περιφρημὸι σκοπεύοντες. Καμιά σφαῖρα τοῦ δὲν πῆγε χαμένη. Τὸ πιθανότερο, λοιπὸν, ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ πέσουν καὶ οἱ δύο μαζὺ νεκροί...

Ὁ δὺν ἀντίπαλοι πυροδότησαν ταυτοχρόνως. Καὶ τότε συνέβη κατὰ τὸ καταληκτικὸ, κατὰ τὸ ἀφάνταστο: Ἡ σφαῖρα τοῦ συναντήθηκαν στὸν ἀέρα, συνεκρούσθησαν καὶ ἔσπασαν καὶ ἡ δὺν!... Ὁ Ἄμποῦ-Τζιλντα θεώρησε τὸ γεγονός ὡς ἐλδοιοποίησιν τοῦ Ἄλλου, ὅτι ὁ ἀρχισταυροφόρος ἔπρεπε νὰ γίνῃ φίλος του καὶ τοῦ ἄλλου πῶτος τὸ χεῖρ!... Κι' ὁ Γκαβὴλ, πιστεύοντας καὶ αὐτὸς ὅτι μονάχα με τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Μουῦσους θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ ἐκείνου τὸ θαῖμα, ἔεσε στὴν ἀγκαλίαν τοῦ ἀρχιλιπῆ, τὸν ἀποκάλεσε ἀδελφὸ του καὶ τοῦ ὀκιστρικε αἰώνια φίλια! Καὶ ἀπὸ τότε ἔγινε ὁ πῶ ἀφοσιωμένος φίλος τοῦ Ἄμποῦ-Τζιλντα...

Τὸ ἀνέκδοτον αὐτὸ — τὸ ὁποῖο, ἐπαναλαμβάνομαι, τὸ μεταφράζομαι ἀπὸ μιὰ Ἀγγλικὴ ἐφημερίδα — καὶ ἂν δὲν εἶνε ἀληθινόν, ἔχει τοὐλάχιστον τὸ προτέγημα νὰ διηγηθῇ μὴ λογικὴ ἐξήγησι τῆς παράξενης φιλίας, ποῦ συνδέει σήμερον ἕναν ἀρχισταυροφόμο μ' ἕναν ἀρχιλιπῆ...

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΠΟΥΛΟΧΑΡΤΑ

Ὅταν ἀνεκαλύφθησαν τὰ χαρτὰ τῆς τράπουλας, ἄλλος ὁ κόσμος ἔπεσε μετὰ τὸ μούτρα στὴν χαρτοπαιξίαν. Ἡ Κυβερνήσις τῶν κρατῶν τότε ἔλασαν αὐστρία μέτρα καὶ ὁ Πάπας διάταξε τοὺς ἱεροκήρυκες νὰ καυτηριάζουν ἀπὸ τὸ ἀμύθηον τὸν ἐκκλησιαστικὸν τὴν χαρτοπαιξίαν.

—Ὁ ἱεροκήρυξ μιὰ Κυριακὴ ἀνέβηκε στὸν ἀμῶνα καὶ ἀπήγγειλεν ἕνα σφοδρότατον κατηγορητήριον ἐναντίον τῶν χαρτοπακτῶν, φοβερίζοντας τοὺς μετὰ τὸ πῦρ τῆς Κολάσεως.

Στὸ πῶ ἐνδιαφέρον ὅμως σημεῖο τοῦ λόγου, ὅταν ὁ ἱεροκήρυξ χειρονομῶσε με ζωπρότητα, ἀξάφανα μιὰ τράπουλα ἐξεφύγεν ἀπὸ τὸ φαρδωμανικὸ τοῦ ράσου του καὶ τὰ τραπουλόχαρτα ἔπεσαν κάτω βροχή ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τοῦ εὐλαβοῦς ἐκκλησιασματοῦ!...

Τὸ ξαφνικὸ αὐτὸ ἐπρόκαλεσε κατάπληξι. Οἱ πιστοὶ τὰ ἔχασαν στὴν ἀρχὴ καὶ σιγά-σιγά ἄρχισαν νὰ κρυφογελᾶνε.

Τὴν ἡμέραν τὴν τράπουλα στὸ ματικὸν ὁ ἱεροκήρυξ; Ἀσφαλῶς αὐτὸς ποῦ ἀπειλοῦσε τοὺς χαρτοπαιζόντας με τὴς φλόγας τῆς Κολάσεως, εἶχε περάσει τὴν νύχταν τοῦ στὸ χαρτοπαίγνιον!... Τόσο δὲ θά ἦταν μανιωδὲς φίλος τῆς τράπουλας, ὥστε τὴν ἔσπερνε καὶ στὸ ματικὸν τοῦ ἀκόμα καὶ μέσα στὴν ἐκκλησίαν!

Ὁ ἱεροκήρυξ στὴν ἀρχὴ τάχασε, μὰ ἀμέσως ἔβηκε τρόπονα κολάσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἀπεναντι τοῦ ἀμῶνος στεκόταν ἕνα παιδάκι.

—Παιδί μου, τοῦ λέγει ὁ ἱεροκήρυξ, με φωνὴ ποῦ δὲν εἶδεινε καμιά ταραχὴν, γιὰ πᾶρε ἀπὸ χάμω αὐτὸ ἐκεῖ τὸ χαρτί...

Καὶ τοῦδεῖξε ἕνα ἀπὸ τὰ τραπουλόχαρτα, ποῦ ἦταν πεμμένο μπροστὰ του. Τὸ παιδί ἔσκυψε καὶ τὸ πήρε.

—Τὴ χαρτὴ εἶνε; ρώτησεν ὁ ἱεροκήρυξ.

—Βαλές μπαστοῦνι, ἀπάντησε τὸ παιδί.

—Γιὰ πᾶρε καὶ τὸ ἄλλο ποῦ ἔχει πέσει πάρα-πέρα...

Τὸ παιδί ἔσκυψε κ' ἔπηρε καὶ τὸ ἄλλο χαρτί.

—Αὐτὸ τί χαρτὴ εἶνε;

—Ἐφτά σπαθί! ἀπάντησε τὸ παιδί.

—Ἴδού! ἐκραύασεν τότε με φοβερὴ φωνὴ ὁ ἱεροκήρυξ. Πατέρες καὶ μητέρες, καμαρῶστε τὰ παιδιὰ σας! Τὸ παιδάκι αὐτὸ, ἂν τὸ ρωτήσετε πόσοι ἦσαν οἱ προσήτες, ἢ ποιὸν εἶχε πατέρα ἢ Παναγίαν, δὲν θὰ ξέρη τί ν' ἀπατήσῃ. Γὰ γράμματά του ἀλφαβητῶν δὲν τάμαθεν ἀκόμα κι' ὁμοῦς ξέρει ἀπόξω κι' ἀνακατατὰ ὄλα τὰ χαρτὰ τῆς τράπουλας!...

Καὶ ἐπέμεινε τὸ πῶριον κατηγορητήριόν του ἐναντίον τῆς χαρτοπαιξίας, με πῦρ καὶ μανίαν.

Οἱ πιστοὶ τὸν ἀκούαν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

Τὴ νὰ ποῦνε οἱ ἄθρωποι;

Ἡ δικαιολογία ἦταν πρῶτης τάξεως.

—Γι' αὐτὸ κουβάλησα δῶ-πέρα τὴν τράπουλα, συνέχισε ὁ παμπόνηρος ἱεροκήρυξ. Γι' αὐτὸ τὴν σκέρψισα ξαφνικὰ μπροστὰ σας. Πᾶπτε λοιπὸν νὰ χαρτοπαιζέτε, γιὰ νὰ μὴ καταδικασθῆτε ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς αἰώνιον Κόλασιν, ἀμῆν!...

Κατόπι ὁ ἱεροκήρυξ μάζεψε τὴν «καταραμένην» τράπουλα κ' ἔφυγε. Καὶ τὸ ἴδιον θράβυ ἐνέυησεν χαρτοπαιζόντας κ' ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ὄργην τοῦ Κυρίου καὶ τὴς φλόγας τῆς Κολάσεως...

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅστε χάσατε τὸ θεῖο σας;

—Ναί, τὴν περασμένην ἑβδομάδα.

—Τὰ συλλυπητήρια μου. Ὁ θάνατός του εἶνε μιὰ ἀνεπαισθητὴ ἀπόλεια γιὰ σᾶς.

—Βέβαια!... Μ' ἀπεκλήρωσε!...

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔργου: Ὁ φίλος. —Αὐτὸς ὁ τύπος τοῦ κακούργου, ποῦ ἔχεις στὸ δράμα σου, εἶνε ἀριστουργηματικὸς. Ἀπὸ ποῦ πήρες τὸν χαρακτήρα του; Ὁ συγγραφεύς.—Φαντάσθηκα ἕναν ἄθρωπο, ποῦ νὰ ἔχη ὄλας τίς κακίες, ποῦ μὴ ἀποδίδει ἢ γυναικά μου ὅταν θυμάνει!...

Τὰ τραπουλόχαρτα ἔπεσαν κάτω βροχή...

